

## RESUMÉ

Sebastiano del Piombo (vlastním jménem Sebastiano Luciani) se narodil v roce 1485 v Benátkách. Umělecké školení absolvoval u nejlepších benátských umělců té doby, jakými byli Giovanni Bellini a Giorgione. Dílnu Giovanni Belliniho brzy opouští a obrací se k novátorské tvorbě Giorgionově. Velmi rychle si vypracoval svůj vlastní umělecký styl, ve kterém dokázal skloubit benátskou koloristickou tradici s monumentálností objemů a tvarů. Kolem poloviny prvního desetiletí 16. století se stává samostatným umělcem a dostává své vlastní umělecké zakázky.

V roce 1511 dostal možnost odejít v doprovodu svého prvního mecenáše Agostino Chigiho do Říma, kde ho čeká první velká římská zakázka při výzdobě Chigiho předměstské vily. Zjišťuje, že římská umělecká tvorba je jeho vlastním stylu, ke kterému se propracovával v Benátkách, velmi blízká.

Ihned po příchodu do Říma je přímo konfrontován s dílem Raffaela, se kterým společně pracuje ve vile Farnesina. Později se spřátelí s Michelangelem, který svého benátského přítele podporoval v získávání nových zakázek i vlastními návrhovými kresbami k některým jeho dílům. Vztah těchto dvou umělců nám dnes dokládá část jejich vzájemné korespondence.

V České republice se nacházejí dvě díla původem benátského umělce Sebastiana del Piombo, který se ve velmi těžké konkurenci proslavil také na poli římského uměleckého světa. Obraz Madona s rouškou a kresba k části výzdoby kaple Borgherini v římském kostele San Pietro in Montorio. Obě díla jsou majetkem Arcibiskupství olomouckého.

Obraz Madona s rouškou, v současné době vystavený v Olomoucké obrazárně, je dokladem toho, jak Sebastiano dokázal skloubit to nejlepší z Raffaelova a Michelangelova umění a zároveň umělecké dílo obohatit o vlastní invenci. Obraz byl dlouho odbornou literaturou opomíjen. Proto je nutné zařadit ho do kontextu Sebastianovi tvorby a upravit jeho datování a zároveň i neapolské verze, která byla dříve chybně považována za jedinou pravou verzi tohoto námětu.

Výzdoba kaple Borgheriny v kostele San Pietro in Montorio byla jednou z Piombových největších římských zakázek. Její mistrovsky provedenou výzdobu už ve své době velmi vychvaloval Vasari. V kapli Sebastiano rozvinul velmi bohatý ikonografický program. Pro centrální výjev Bičování Krista, které bylo provedeno technikou oleje na zeď, vytvořil

návrhovou kresbu Michelangelo. V majetku olomouckých arcibiskupů, dnes uložená v knihovně arcibiskupské rezidence v Kroměříži, se nachází kresba figury, která se vztahuje k výzdobě pravé části oblouku kaple. Kresba je důkazem, že Michelangelovi zásahy do Sebastianových děl, v podobě návrhových kreseb, nijak nesnižují tohoto umělce.

Dříve se na tohoto umělce chybně pohlíželo pouze jako na eklektika, který v době svého mládí v Benátkách, přejal z velké části styl svých učitelů a později po odchodu do Říma pracoval podle vzorů dvou největších umělců římského prostředí Raffaela a Michelangela.

Postupně se našťestí začalo na Sebastianovu tvorbu pohlížet zcela jinak. Zejména v poslední době se znovu objevil zájem o tohoto původem benátské umělce, který dokázal v mnohém propojit středoitalské umění s hooitalským. Zaslouženého zájmu se Sebastianovi del piombo dostalo první monografickou výstavou konanou v tomto roce v Římě. Zde je Sebastiano presentován jako skutečný inovátor na poli umělecké tvorby daného období.

### **Klíčové pojmy:**

Sebastiano, Michelangelo, Raffael, Benátky, Řím

### **Údaj o počtu znaků:**

Počet znaků včetně mezer: 133 679

Počet znaků bez mezer: 113 798